

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِهِ ۖ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾

(ترجمه)

بلاها و سختی‌ها بیش از پیش بر امت اسلامی سایه افکنده‌اند؛ از رأس کفر یعنی ترامپ و دولت جدید محافظه‌کاری - که آشکارا و بی‌پرده اعلام می‌کند، صلیبی کینه‌توز است و هیچ جایی برای تسامح یا همزیستی با اسلام که آن را تروریسم می‌نامد، ندارد- تا نتانیاهو جنایتکار نخست‌وزیر یهود. بیش از یک سال ونیم است که خود را در خون مسلمانان غرق کرده است، تا حکام سرزمین‌های اسلامی که با دشمنان امت، یعنی یهود و امریکا، در قتل زنان و مردان و اطفال و کهن‌سالان مسلمانان و بمباران سرزمین‌ها و بی‌احترامی به پایتخت‌های آنان توطئه می‌کنند و هیچ واکنشی نشان نمی‌دهند تا گروه‌ها و احزابی که طرفداری از این حکام را برگزیده‌اند و بدین‌گونه عصاره شری برای حکام شرور شده‌اند. همچنین علما و دانشمندانی که دنیا را بر دین ترجیح داده‌اند و در برابر بیان حق سکوت کرده‌اند. بسیاری عوامل و طرف‌ها و تحولات دیگر که صحنه را چنین سیاه و تاریک کرده است، گویی که "همانند تاریکی‌هایی در دریای ژرف است که موجی بر آن، و موجی بر آن و ابرهایی تاریک، بعضی بر فراز بعضی دیگر، هنگامی که دستی از آن بیرون آید، به سختی دیده شود".

ولی... پس از سختی آسانی نیست؟ و پس از سیاهی شب، روشنایی روز نیست؟! از ابو عبدالله خباب بن ارت رضی‌الله عنه روایت شده که چنین می‌گوید:

«شَكُونَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ وَهُوَ مُتَوَسِّدٌ بَرْدَةً لَهُ فِي ظِلِّ الْكَعْبَةِ، فَقُلْنَا: أَلَا تَسْتَنْصِرُ لَنَا أَلَا تَدْعُو لَنَا؟ فَقَالَ: "قَدْ كَانَ مِنْ قَبْلِكُمْ يُؤْخَذُ الرَّجُلُ فَيُحْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ فَيُجْعَلُ فِيهَا، ثُمَّ يُؤْتَى بِالْمِنْشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيُجْعَلُ نَصْفَيْنِ، وَيُمَشَّتُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ مَا دُونَ لَحْمِهِ وَعَظْمِهِ، مَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ، وَاللَّهِ لَيَتِمَّنَّ اللَّهُ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يَسِيرَ الرَّكِيبُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ وَالذَّنْبَ عَلَى غَنَمِهِ، وَلِكُنَّكُمْ تَسْتَعْجِلُونَ» (رواه البخاري)

ترجمه: ما نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم که در سایه کعبه بر روی ردا استراحت می‌کرد، شکایت بردیم و گفتیم: آیا برای ما یاری نمی‌طلبی؟ آیا برای ما دعا نمی‌کنی؟ فرمود: بیش از شما مردانی بودند که به آن‌ها سختی می‌رساندند؛ مردی را می‌گرفتند و در زمین حفره‌ای برایش می‌کردند و او را در آن می‌گذاشتند، سپس آره را بر سرش قرار می‌دادند و نصفش می‌کردند، و با شانه‌های آهنین گوشت و استخوانش را می‌کشیدند، اما این‌ها او را از دینش باز نمی‌داشت. به الله (سبحانه و تعالی) سوگند، اگر الله (سبحانه و تعالی) این امر را تحقق بخشد، سوارکاری از صنعا به حضر موت می‌رود، بدون آنکه جز الله (سبحانه و تعالی) و گرگ بر گله‌اش ترسی داشته باشد، ولی شما عجله می‌کنید.

این بار اول نیست که حال مسلمانان دگرگون می‌شود و دنیا بر آن‌ها تنگ می‌شود، و آخرین بار هم نخواهد بود، اما این سنت الله سبحانه و تعالی در جهان و میان بندگان مؤمنش است، الله سبحانه و تعالی چنین می‌فرماید:

(مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ) [آل عمران:

[127]

ترجمه: چنین نبود که الله، مؤمنان را به همان‌گونه که شما هستید واگذارد؛ مگر آنکه ناپاک را از پاک جدا سازد و نیز چنین نبود که الله شما را از اسرار غیب، آگاه کند.

بنا بر این پس از هر سختی آسانی خواهد آمد، و پس از هر شب، سپیده‌دم خواهد بود، اما:

(قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا) [طلاق: 3]

ترجمه: و الله برای هر چیزی اندازه‌ای (قَدَرِی) قرار داده است!

﴿وَيَأْتِي اللَّهَ إِلَّا أَنْ يُنَمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ [توبه: ۳۲]

ترجمه: ولی الله جز این نمی‌خواهد که نور خود را کامل کند، هر چند کافران ناخشنود باشند!

«فَاللَّهُمَّ اجْعَلْ ذَلِكَ الْيَوْمَ قَرِيبًا؛ بَارِهَا أَنْ رَوْزِهَا نَزْدِيكَ گِردان»

برگرفته از شماره 465 مجله الوعی چاب شوال 1446 ه.ق.

نویسنده: باهر صالح فلسطین

مترجم: محمد علی مطمئن